

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. К., 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ШЕСТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН АТ. БАДЖАКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИАН АТ. БАДЖАКОВ Гражданско дело № 20235510102086 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „П.К.Б.” ЕООД против Г. И. Н. по реда на чл. 422, във връзка с чл. 415, ал.1, т.1 от ГПК.

Ищецът „П.К.Б.” ЕООД ****, представлявано от управителите С.Н.Н., Ц.Г.С. и Я.К. чрез юриск. Г.С.С.К, моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника Г. И. Н., ЕГН ***** с адрес – гр. К., ***, че дължи да заплати на „П.К.Б.” ЕООД - 522.71 лв., представляващи остатъчна неизплатена главница по договор за потребителски кредит № 40007238335, ведно със законната лихва от 28.04.2023 г. до изплащане на вземането.

Ищецът „П.К.Б.” ЕООД ****, представлявано от управителите С.Н.Н., Ц.Г.С. и Я.К. чрез юриск. Г.С.С.К, моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника Г. И. Н., ЕГН ***** с адрес – гр. К., ***, да заплати на „П.К.Б.” ЕООД - 226,19 лв. възнаграждение за закупена услуга Фаст и 453,33 лв. възнаграждение за закупена услуга Флекси, ведно със законната лихва от подаване на заявлението до изплащане на вземането, както направените разноси в заповедното и исковото производство.

Твърди, че на 23.12.2021 г. длъжникът Г. И. Н. е сключил договор за потребителски кредит с „П.К.Б.” ЕООД, по силата на който е получил сумата от 800 лв., срещу което се съгласил да върне 18 месечни вноски в размер на 59,77 всяка. Уговорен бил фиксиран годишен процент на разходите в размер на 49,01 % и годишен лихвен процент 41 %.

Длъжникът Г. И. Н. не изпълнил задълженията си по договора за потребителски кредит до изтичането на крайния срок за погасяване на

кредита.

Срещу Г. И. Н. е подадено заявление по реда на чл. 410 от ГПК и във връзка с него е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 552/03.05.2023г. по ч.гр.д. № 977/2023г. по описа на Районен съд - К., с която на длъжника е разпоредено да заплати на „П.К.Б.“ ЕООД следните суми: 761,19лв. главница, ведно със законната лихва от 28.04.2023 г. до изплащане на вземането, 239,59 лв. договорна лихва върху главницата за периода 20.02.2022 г. до 07.03.2023 г.; 27,11 лв. законна лихва за забава върху главницата за периода 07.03.2023 г. до 27.04.2023 г., 75 лв. разноси, от които 25 лв. държавна такса и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Ищецът моли да му бъдат присъдени направените по делото разноси в настоящото производство и в образуваното заповедно производство.

Ответникът Г. И. Н. е получил исковата молбата на ищеца и депозира отговор в предвидения от закона срок.

Счита, че предявеният иск е допустим и частично основателен. Твърди, че издадената заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 977/2023 г. по описа на РС – К., с която е претендирана сумата от 761,19 лв., е заплатена изцяло от него, като впоследствие е получил допълнение, че трябва да заплати още 522,71 лв., което не е изпълнил, тъй като не е разбрал от къде се е получила новата сума. Към момента на депозиране на отговора намира, че искането на ищеца в тази му част е основателно и по тази причина е извършил плащане на сумата от 522,71 лв., представляваща остатъчна главница и лихва по договор за кредит №40007238335, като твърди, че представя копие от платежен документ, но такова не е приложено към отговора.

По отношение на претендираното искане в размер на 679,52 лв., представляващи възнаграждение за закупени услуги „Фаст“ и „Флекси“, намира същото за неоснователно, тъй като тази сума не е била предявена в заповедния процес, стартирал с искането за издаване на заповед за изпълнение по ч.гр.дело № 977/2023 г. по описа на КРС, като моли съда да приложи цитираното дело в подкрепа на твърденията си, и да прекрати делото в тази му част, тъй като посочените възнаграждения за закупени услуги не могат да бъдат претендирани на основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ГПК.

С молба с вх. № 2608.20.02.2024 г. ответникът заявява, че не може да представи платежно нареждане, както е посочил че не е извършил плащане към ищеца за сумата от 522,71 лв. Посочва, че „остава с впечатление“, че сумата, която е претендирана от ответника е представлява само лихви. Оспорва претендираните от ищеца възнаграждения за предоставени услуги „Фаст“ и „Флекси“.

От събраните по делото доказателства преценени по отделно и в съвкупност съдът намира за установено следното:

Видно от приложеното частно гражданско дело №977/2023 г. по описа на Районен съд – К., на основание чл.410 от ГПК съдът е издал Заповед за изпълнение № 552/03.05.2023 г. за изпълнение на парично задължение, срещу длъжника Г. И. Н. за сумите: 761,19 лв. главница, ведно със законната лихва от 28.04.2023 г. до изплащане на вземането, 239,59 лв. договорна лихва върху главницата за периода 20.02.2022 г. до 07.03.2023 г.; 27,11 лв. законна лихва за забава върху главницата за периода 07.03.2023 г. до 27.04.2023 г., 75 лв. разноси, от които 25 лв. държавна такса и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение. С Разпореждане №1547 от 03.05.2023 г. съдът е отказал издаването на заповед за изпълнение за: сумата от 226,19 лв. възнаграждение за закупена услуга "Фаст", сумата от 453,33 лв. възнаграждение за закупена услуга "Флекси", 20,00 лв. за неплатени такси за извънсъдебно събиране на вземания.

Заповедта за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК е връчена на длъжника на 09.05.2023г. В предвидения от закона едномесечен срок е постъпило възражение от Г. И. Н. по реда на чл. 414а от ГПК, в което посочва, че не дължи изпълнение на посочените в Заповед за изпълнение № 552/03.05.2023 г. задължения, защото е заплатил изцяло сумата по заповедта. Възражението и представените с него доказателства са връчени за заявителя по заповедното производство за становище. В изпратеното до съда становище последният заявява, че сумата по заповедта не е изплатена изцяло. Твърди, че след извършеното плащане остават дължими 522,71 лв., представляващи главница по договор за кредит, ведно със законната лихва. След извършена размяна на становища между страните, съдът е указал на заявителя, че може да предяви иск за установяване на вземането си в едномесечен срок, като довнесе дължимата държавна такса. В предвидения от закона срок е постъпила настоящата искова молба.

По делото е представен Договор за потребителски кредит Стандарт №40007238335/23.12.2021г. сключен между Г. И. Н. и „П.К.Б.” ЕООД, сключен при следните параметри: сума на кредита: 800,00 лв., срок на кредита: 18 месеца, размер на вноса по кредита – 59,77 лв., ГПР – 49,01 %, Годишен лихвен процент – 41,00%, Лихвен процент на ден – 0,11 %, Дължима сума по кредита: 1075,91 лв. По пакета допълнителни услуги: възнаграждение за закупена услуга "Фаст" в размер на 240,00 лв.; възнаграждение за закупена услуга "Флекси" в размер на 480,00; размер на вноса по закупени допълнителни услуги: 40,00 лв. Общо задължение по кредита и по пакета от допълнителни услуги: общо задължение: 1795,91 лв.; общ размер на вноса: 99,77 лв.

По делото са приложени общи условия към договора, погасителен план и стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити.

Видно от представения договор за потребителски кредит и общите условия към него, страните са уговорили предоставянето на пакет от

допълнителни услуги от кредитора „Фаст“ приоритетно разглеждане и изплащане на потребителския кредит /т. 15. 1 от ОУ/ и пакет от допълнителни услуги „Флекси“ - право на промяна на погасителния план при специфични условия/т. 15. 2 от ОУ/. От страна на ответника не се твърди и установява изцяло погасяване на задълженията по договора.

От така приетите за установени факти и обстоятелства съдът прави следните изводи:

Предявени са положителен установителен иск с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 415 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД, вр. чл. 9 ЗПК, и осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

В доказателствена тежест на ищеца е да установи, че страните са обвързани на валидно договорно основание - Договор за потребителски кредит Стандарт № 40007238335/23.12.2021 г. Страните по този договор са потребителят – физическо лице и кредиторът – юридическо лице. Договорът е сключен в предвидената в закона /чл. 10, ал. 1 ЗПК/ писмена форма, като съдържа всички необходими реквизити. В доказателствена тежест на ответника е да установи, че не дължи заплащането на посочените в исковата молба суми.

По отношение на предявения положителен установителен иск за сума от 522,71 лв.:

От обстоятелствата по делото е видно, че ответникът не оспорва възникналото между страните договорно правоотношение. Не се оспорва, че сума по договора за кредит е изплатена на ответника. Не се оспорва също така и обстоятелството, че кредитът е обявен за предсрочно изискуем от кредитора.

В отговора на исковата молба ответникът, посочва че с извършеното плащане в размер на 761,19 лв. не оспорва размера на претендираната в заповедното производство главница по Договор за потребителски кредит Стандарт № 40007238335/23.12.2021 г. На следващо място в отговора на исковата молба не оспорва, че остатъкът от сумата, посочена в заповедта е в размер на 522,17 лв. Дори навежда твърдения, че е изплатил сумата в размер на 522,17 лв. на ищеца. Въпреки твърденията на ответника и указанията на съда по делото не бяха събрани доказателства, че е извършил посоченото в отговора плащане към ищеца.

Видно от платежно нареждане 16.06.2023 г. ответникът Г. И. Н. е заплатил сумата в размер на 761,19 лв. на ищеца, като в полето основание е посочил „Задължения по Заповед за ИПЗ №552 по ЧГД №977/2023 по описа на КРС“. В цитираното платежно ответникът не е посочил точно кое от множеството задължения по посочената заповед заплаща.

Съгласно разпоредбата на чл. 76 от ЗЗД този, който има към едно и също лице няколко еднородни задължения, ако изпълнението не е достатъчно

да погаси всичките, може да заяви кое от тях погасява. Ако не е заявил това, погасява се най-обременителното за него задължение. При няколко еднакво обременителни задължения, погасява се най-старото, а ако всички са възникнали едновременно, те се погасяват съразмерно. Когато изпълнението не е достатъчно да покрие лихвите, разноските и главницата, погасяват се най-напред разноските, след това лихвите и най-после главницата.

От изложеното в исковата молба е видно, че ищецът при спазване на правилото, посочено в разпоредбата на чл. 76 от ЗЗД е покрил задълженията на ответника в предвидения в закона ред. След покриване на лихвите, разноските и част от главницата за плащане е останала сумата в размер на 522,71. Този извод се потвърждава и от отговора на исковата молба, където изрично ответникът посочва, че „сега намирам, че искането на ищеца в тази му част е основателно и по тази причина извърших плащане на сума от 522,71 лв., представляваща остатъчна главница и лихва по Договор за кредит 40007238335....“

Предвид изложеното съдът намира, че предявеният положителен установителен иск за заплащане на сумата в размер на 522,17 лв., представляващи остатък от неплатена главница по по Договор за потребителски кредит Стандарт № 40007238335/23.12.2021 г. е основателен и следва да бъде уважен.

По отношение на претенцията за заплащане на 226,19 лв., представляващи възнаграждение за закупена услуга „Фаст“ и 453,33 лв., представляващи възнаграждение за закупена услуга „Флекси“:

Процесният договор за кредит попада в приложното поле на ЗПК, поради което следва да отговаря на императивните разпоредби на този закон. Нормата на чл. 11, ал. 1 ЗПК ясно посочва какво следва да съдържа договорът за кредит.

Видно от представения договор за потребителски кредит, в същия е предвидено възнаграждение за закупен пакет допълнителни услуги в общ размер на 720 лв., при главница по кредита – 800,00 лв.

От съдържанието на Раздел 15 "Допълнителни услуги" от представените Общи условия на "П.К.Б." ЕООД към договор за потребителски кредит /ОУ/ се установява, че уговорените допълнителни услуги имат следното съдържание: чл. 15.1 – клиентът закупил допълнителна услуга "Фаст" получава приоритетно разглеждане на искането за отпускане на потребителски кредит преди клиентите, без закупена допълнителна услуга "Фаст". Според чл. 15.2 всеки клиент, пожелал и закупил услуга "Флекси", получава право да променя погасителния си план при изпълнение на специфични изисквания, описани в чл. 15.2.1, чл. 15.2.2 и чл. 15.2.3. Следователно допълнителните услуги се явяват в две насоки: услуги, свързани със сключването на договора за кредит и отпускането на потребителския кредит, и услуги, свързани с неговото изпълнение.

Съгласно чл. 10а, ал. 1 ЗПК кредиторът може да събира от потребителя

такси и комисиони за допълнителни услуги, свързани с договора за потребителски кредит. Нормата на чл. 10а, ал. 2 ЗПК обаче установява забрана за кредитора да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита.

В тази връзка следва да се има предвид, че услугата "Фаст" касае действия, свързани с отпускането на кредита, начисляването на такса за които попада в процесната забрана. Услугата "Флекси", свързана с отлагане на вноски и тяхното намаляване, представлява по своя характер изменения на кредитното правоотношение по съгласие на страните по реда на чл. 20а, ал. 2 ЗЗД, а не допълнителна услуга по смисъла на чл. 10а, ал. 1 ЗПК.

Ето защо възнагражденията попадат в хипотезата на императивната забрана на чл. 10а, ал. 2 ЗПК, доколкото са уговорени за елемент от съдържанието на самото кредитно правоотношение, а не за предоставяне на свързана с него допълнителна услуга.

Уговорените в договора за потребителски кредит „възнаграждение за закупена допълнителна услуга Фаст“ и „възнаграждение за закупена допълнителна услуга Флекси“ съдът счита също, че противоречат и на добрите нрави.

От друга страна при сключването на договора не се дава възможност на длъжника да избегне плащането на възнаграждение за услуги "Фаст" и "Флекси", доколкото същите са неразделна част от договора, от погасителния план и от общите условия на дружеството. След като това е така, във всички случаи вземането за възнаграждение за тези услуги ще възникне в сферата на кредитора.

Предвид изложеното съдът намира, че предявените осъдителни иски за заплащане на 226,19 лв., представляващи възнаграждение за закупена услуга „Фаст“ и 453,33 лв., представляващи възнаграждение за закупена услуга „Флекси“ следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По отношение на претендираните от ищеца разноси, съдът възприема следното:

В разпоредбата на чл.236, ал.1, т.6 от ГПК е предвидено задължение за съда да се произнесе в тежест на кого възлага разноските.

Съгласно Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк.дело № 4/2013 г., на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегии на ВКС на РБ, съдът в исковото производство се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство, включително и когато не изменя разноските по издадена заповед за изпълнение. Принудителното събиране на разноските се извършва, въз основа на издаден, след влизане в сила на решението по установителния иск, изпълнителен лист по чл.404, т.1 от ГПК от съда в исковото производство.

Съдът намира за основателно искането на ищеца за присъждане на разноски, съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК. Съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имало такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска.

На основание чл. 78, ал.8 ГПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.26 от НЗПП определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. за осъществено представителство на ищеца от юрисконсулт в исковото производство. Заплатената в исковото производство държавна такса е размер на 125,00 лв.

Предвид изложеното и изхода на спора, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца съразмерно с уважената част от иска както следва: в заповедното производство - в размер на 75,00 лева, представляващи държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, както и в настоящото производство - в размер на 96,75 лева, представляващи държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл. 80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най – късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право до обжалва решението в частта му за разноските. В настоящия случай ищецът е представил списък на разноските. В представеният списък неправилно е посочен размера на внесената държавна такса за образуване на исковото производство, като вместо 125,00 лв. е записано 250,00 лв.

Ответникът по делото не претендира заплащането на разноски в производството.

Воден от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по отношение на Г. И. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ***, съществуването на вземането на „П.К.Б.” ЕООД, със седалище и адрес на управление: ****, за сумата: 522,71 лева, представляваща остатък от главница по Договор за потребителски кредит Стандарт № 40007238335/23.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда 28.04.2023 г. до изплащането ѝ за изпълнението на което парично задължение е издадена в полза на „П.К.Б.” ЕООД Заповед № 552/03.05.2023 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, по частно гражданско дело 977/2023 г. по описа на Районен съд – К..

ОТХВЪРЛЯ предявения от „П.К.Б.” ЕООД, със седалище и адрес на управление: ****, срещу Г. И. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ***, иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца възнаграждение за закупена

услуга „Фаст“ в размер на 226,19 лв., по Договор за потребителски кредит Стандарт № 40007238335/23.12.2021 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумите.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „П.К.Б.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: ****, срещу Г. И. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ***, иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца възнаграждение за закупена услуга „Флекси“ в размер на 453,33 лв., по Договор за потребителски кредит Стандарт № 40007238335/23.12.2021 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумите.

ОСЪЖДА Г. И. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ***, да заплати на „П.К.Б.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: ****, сумата от 75,00 лева, представляващи разноски по ч.гр. дело № 977/2023 г. по описа на Районен съд – К..

ОСЪЖДА Г. И. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ***, да заплати на „П.К.Б.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: ****, сумата от 96,75 лева, представляващи направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Стара Загора с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____